

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Azi, 8 septembrie: *Nașterea Maicii Domnului*

Bucurie a luat de la Dumnezeu Ana pentru nașterea lui Samuil, dar și mai mare a fost bucuria dumnezeieștilor Părinți pentru nașterea ta, Preasfântă Fecioară. Pentru care, slavă și mulțumită din toată inima au adus lui Dumnezeu, cântând:

Aliluia!

Să se bucure Isaia Proorocul cu bucurie mare că iată, semnul bucuriei în lume a strălucit și Fecioara Maria, Maica lui Emanuel, la noi a sosit; de a cărei venire, cerul și pământul se bucură și împreună cu noi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Din Acatistul Nașterii Maicii Domnului

Sâmbătă, 14 septembrie:

Înălțarea Sfintei Cruci

**Evangelia Duminicii
dinaintea Înălțării Sfintei
Cruci**

(Convorbirea lui Iisus cu Nicodim)

Ev. Ioan 3, 13-17

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la cer decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea.

Sfânta Fecioară Maria - model smerit al dăruirii de sine și sfințeniei

Creștinii vin în pelerinaje la comuniune cu sfinții, vin să venereze moaștele sfinților, iar prin aceasta, să fie în comuniune cu Sfinții. Starea de sfințenie nu poate fi realizată fără jertfire de sine. Aceasta este cea mai importantă coordonată a dobândirii sfințeniei, starea de jertfă, jertfirea de sine. Pe când era Mitropolit la Iași, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, adeseori, rostea această sentință: „ceea ce faci pentru tine, rămâne altora, ceea ce faci pentru alții, rămâne peste veacuri pentru tine”. Adică starea aceasta de jertfire pentru ceea ce se petrece în jurul nostru de cele mai multe ori pare inutil sau desuet, nepotrivit în raport cu atitudinea firească a omului, totuși, ceea ce facem pentru ceilalți abia aceea este lucrul care ne definește. Este interesant de observat că pe această idee a modului în care omul se dăruiește pe sine sau face ceea ce face, gândindu-se la ceilalți și raportându-se la ceilalți devine un fel de temă principală de lucru pentru viața creștinului.

Sfânta Fecioară Maria este modelul suprem al dăruirii de sine, pentru scopul înalt al mântuirii oamenilor. Este imaginea neprihănirii ce rodește sfințenie. Viața sa petrecută în deplină ascultare față de Dumnezeu ne oferă o lecție despre cum trebuie să ne înțelegem propria noastră viață. De aceea, Nașterea Maicii Domnului ne trimite cu mintea către începuturile ființei umane, la modul cum Dumnezeu lucrează pentru mântuirea omului, la toate evenimentele, momentele și provocările prin care El, în chip pedagogic, ne conduce, astfel încât realizarea noastră personală să fie mântuitoare, aducătoare de binecuvântare, pentru semeni, pentru lume.

Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului este prima mare sărbătoare care pecetluiește în a opta zi, începutul Anului Nou bisericesc și ne oferă mărturie despre ceea ce înseamnă lucrarea credinței în viața pământească a omului. Iată de ce, bucuria sărbătorii este ancorată în trăirea liturgică. Din păcate, percepția zilei sfinte pentru creștinul de astăzi nu include întotdeauna și Sfânta Liturghie, fără de care trăirea autentică a bucuriilor adevărate și netrecătoare ne rămâne străină. Participând în această zi de sărbătoare la Sfânta Liturghie, ne apropiem de Maica Domnului, ne deschidem porțile minții spre o nouă înțelegere, ne înnoim simțirile, ne îmbunătățim modul de raportare la realitate, ne adaptăm idealurile și planurile noastre, punând începutul cel bun peste care să clădim în fiecare zi edificiul mântuirii noastre.

Pr. Mihai Mărgineanu

Cuvânt arhieresc pentru folos sufletesc

„Taina Crucii este modul de viață al lui Dumnezeu pe pământ și modul de viață al omului care urcă spre Cer, Crucea este starea firească a creștinului. Crucea este stare duhovnicească, pe care nu o pot mărturisi cu adevărat decât cei care au trăit taina ei, începând cu Domnul Hristos, cu Preacurata Sa Maică, cu Sfinții Apostoli, cu Sfinții Evangheliști, cu Sfinții Mucenici, mărturisitori și pustnici. Din cuvintele lor, care mărturisesc taina Crucii, putem să ne împărtășim și să ne hrănim și sufletele noastre însetate de adevăr. «Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie», spune Domnul Hristos. Viața creștinului este o cruce prin urmarea lui Hristos și prin lepădare de sine. Crucea este lauda creștinului, după cum mărturisește Sfântul Apostol Pavel: «Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume!». Taina Crucii este puterea lui Dumnezeu, este înțelepciunea lui Dumnezeu, chiar dacă pentru cei care nu se regăsesc în Biserică, ea este sminteală și nebunie. Crucea, ca stare duhovnicească, este și îmbrățișarea lui Dumnezeu îndreptată către oameni, care așteaptă răspuns de îmbățișare din partea noastră. Spune Sfântul Atanasie al Aexandriei că Mântuitorul a ales să moară pe Cruce cu mâinile întinse, tocmai pentru a cuprinde într-o ultimă îmbrățișare lumea toată, așteptând ca răspuns îmbrățișarea omului”.

**Înaltpreasfințitul Părinte Teofan,
Mitropolitul Moldovei și
Bucovinei**

Jurnal de călătorie (pelerinaj august 2019)

(continuare din numărul trecut)

În ziua a doua, însoțiți de primele raze ale soarelui, ne-am îndreptat spre nordul capitalei, la buza unor codri odinioară de nepătruns, străjuită de un lac întins, se înalță, albă și veche, lavra Căldărușanilor. Zidurile ei bătrâne, de peste patru veacuri, au văzut bătălii năpraznice, au ascultat rugi fierbinți. Ctitorul ei, Matei Basrab, voievodul Țării Românești, a fost un mare iubitor al bisericii ctitorind peste 30 de sfinte lăcașuri.

Mănăstirea Căldărușani este așadar un loc plin de har, condusă la un moment dat, de Sfântul Gheorghe de la Cernica, ucenicul marelui Paisie de la Neamț, urmat de Sfântul Grigorie, cel supranumit Dascălul, tot ucenic al Sfântului Paisie, care de la Căldărușani a urcat în scaunul de mitropolit al Țării Românești.

În cimitir, odihnește și părintele Sofian Boghiu, vreme de decenii starețul Mănăstirii Antim din București și unul dintre mărturisitorii trecuți prin calvarul temnițelor comuniste. Să nu uităm de istorie. În muzeu, se află zece icoane pictate de Nicolae Grigorescu, pânze ale lui Tătărescu, obiecte de cult realizate în filigram de aur și argint, cruci din altar, candelă și cădelnițe. Patronul sfântului lăcaș, Sfântul Dimitrie Izvorătorul de mir, a împiedicat conflictul izbucnit în anul 1637 între Matei Basarab și Vasile Lupu, care s-a retras în nordul Moldovei speriat, de armata munteană. Cu o seară înainte, Matei Basarab a prânzit cu mica obște de opt viețuitori săraci, conduși de bulgarul Partenie, s-a închinat în schitul de lemn, derăpănat din pricina vremii, la icoana Sfântului Dimitrie Izvorătorul de Mir, rugându-l să îl ajute să iasă biruitor în luptă.

Drept mulțumire că lupta n-a mai avut loc, Vodă a trasat el însuși temelie bisericii și a chiliilor sub forma unei cetăți.

După ce ne-am închinat la racla cu Moaștele Sfântului Grigorie Dascălul, ne-am continuat drumul spre Mănăstirea Sitaru.

Mănăstirea Sf. Nicolae Sitaru este monument de artă și arhitectură religioasă, situată la 40 km de capitala țării, pe o movilă de pământ din lunca inundabilă a Ialomiței, înconjurată de pădurea ce ne aduce aminte de frumusețea tainică a vestiților Codrii ai Vlăsiei. Odinioară a fost numită de Arhidiaconul Paul din Alep "Mănăstirea dintre ape".

Cu multă dragoste și cheltuieți, în anul 1627, Marele Vornic - Jupân Papa Greceanu cu soția sa Elena a ridicat din temelie o biserică nouă închinată Sfântului Nicolae, dar și chilii, pe care le-au împrejmuț cu zid de apărare. Străbunic al viitorului voievod martir Constantin Brâncoveanu prin fiica sa, Păuna, bunica domnitorului, Papa Greceanu a fost o figură remarcabilă în istoria Țării Românești, îndeplinind diferite funcții din vremea lui Mihai Viteazu până în 1631. Cum vremurile grele pustiesc totul în cale, nici

această mănăstire n-a scăpat de urgie. Dar în 1752, un urmaș al jupânului și starețului Antim al mănăstirii Sărindar din București, începe lucrările de refacere. Este adăugat pridvorul cu cele opt coloane de piatră frumos cioplite în stil brâncovenesc, pictura interioară și exterioară, catapeteasma sculptată în lemn.

Între anii 1975-2000, complexul monahal s-a îmbogățit cu chilii noi, paraclis, anexe gospodărești, restaurarea bisericii și curățarea picturii și arhondaricul pentru găzduirea pelerinilor.

După ce l-am ascultat cu atenție pe călugărul ghid, și ne-am închinat la racla cu părțile din moaștele a 32 de mari sfinți, ne-am îndreptat în capitală, unde pe șoseaua Pipera, nr. 49, într-o zonă plină de verdețură se înalță zvelta Mănăstire Christiana.

Această mănăstire face parte dintr-un complex medico-ecclesial care cuprinde biserica, căminul pentru bătrâne, stăreția, chiliile și corpurile administrative. Căminul de bătrâne dispune de 27 de locuri și este înzestrat cu un cabinet medical, o sală de tratamente și un cabinet stomatologic, toate dotate cu aparatură ultramodernă și personal calificat. La 27 noiembrie 1992, Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist însoțit de un sobor de mitropoliți, episcopi, arhimandriți și membri ai Asociației Christiana, a avut loc instalarea maicii starețe Benedicta Chirobocea și inaugurarea mănăstirii, care a fost sfințită în octombrie 2005. După ce ne-am închinat și la icoana cu sfințele moaște ale Sfântului Antipa de la Calapodești, ne-am continuat pelerinajul.

Era amiază când autocarul a oprit în fața Mănăstirii Plumbuita (al cărui nume i se trage de la acoperișul metalic pe care l-a avut cândva biserica), care e situată în partea de miazănoapte a Bucureștiului, pe malul râului Colentina. Mănăstirea este înconjurată cu ziduri solide de cetate prevăzută cu creneluri pentru flinta și săgeata.

Prin așezarea sa strategică a depășit de-a lungul secolelor: incendiile mistuitoare, din 1614, cutremurele din 1802, 1942, nepăsarea, avariția egumenilor greci și epoca Ceaușescu.

Ctitorii Mănăstirii au fost Petru Vodă, fiul lui Mihnea și al Doamnei Chiajna, cel care a ales și numele hramului - Sfântul Ioan Botezătorul - la 1 iulie 1564. Alexandru Vodă și mama sa, Ecaterina Doamna care au înzestrat-o cu multe averi, Matei din Basarab care a dat o atenție deosebită mănăstirii, hotărând să o repare și să o facă lăcaș de cult și spiritualitate românească.

Lângă mănăstire, în anul 1821, Tudor Vladimirescu stabilește tabăra oștilor sale, iar la 1848, autoritățile vremii, fără acordul Bisericii, pentru o scurtă perioadă închide o parte din capii Revoluției în această mănăstire.

După ce am fost serviți regește în trapeza mănăstirii, cu bucate alese, de către ucenicii părintelui stareț Iustin, ne-am continuat pelerinajul la Mănăstirea Sămurcășești, situată la 15 km vest de centrul capitalei, pe raza comunei Ciorogârla.

Prof. Viorica Sufischi
(continuare în numărul viitor)

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduț, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Viziteaza-ne si pe:

Facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

•Duminică, 8 septembrie 2019

◇08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◇18:00 Paraclisul Maicii Domnului, în cadrul acestei slujbe va fi scoasă o copie a Icoanei făcătoare de minuni "Prodromița, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

•Vineri, 13 septembrie

◇18:00 Slujba Vecerniei

•Sâmbătă, 14 septembrie 2019, Înălțarea Sfintei Cruci

◇08:00 Utrenia, cu rânduiala specială a Închinării Sfintei Cruci și apoi Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◇18:00 Slujba Vecerniei pentru Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci și sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului

PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

◆ **Perioada 25.09. 2019 - 30.09.2019**

◆ **Organizator: Parohia Toma Cozma în colaborare cu Centrul de Pelerinaj „Sfânta Parascheva” al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei**

◆ **Detalii la telefon: 0747 772 827**

0742 044 844

Nefericiți suntem noi dacă înaintăm fără cruce în luptele vieții

„Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.” (Marcu 8, 34)

Crucea este arma noastră. Cum vom suferi fără de ea tragerile dușmanului? Crucea este arma noastră ofensivă, de atac, cum să speri fără ea să biruiești față de cei ce ne asaltează?

Crucea este slavă și cinste, după cum chiar și El o numește așa, zicând: „a venit ceasul ca să se proslăvească Fiul Omului” (Ioan 11, 4). Deci, dacă El numește cele ale robilor slavă, cu atât mai mult tu trebuie a numi slavă cele ale Stăpânului. Ai văzut cât de mare este rodul crucii? Să nu te înspăimânti dar de dânsa, că dacă ți se pare ceva posomorât, totuși naște mii de bunuri.

Imediat după Golgota, biruințele sale nu mai au limite, cum ele n-au nici sfârșit. Crucea este pretutindeni, pretutindeni ea creează și ea triumfă. Ea este peste tot în lucrurile sfinte. Rugăciunea se înarmează cu ea. Sfânta Taină o înmulțește peste măsură. Ea este podoaba obligatorie a Altarelor; este săpată pe obiectele de cult. Ea este peste tot în viața creștinului. Înainte de faptele sale, în cursul rugăciunilor sale, în fața pericolelor sale, el se însemnează pe fața lui cu ea. Casa sa este plină cu aceste reprezentări împărătești. Ea este peste tot în lume. Ea străjuiește drumurile. Peste tot este cinstită și închinată în amintirea lui Dumnezeu, Care a socotit demn a muri pe ea.

Creștinul o poartă cu încredere, căci semnul Crucii este prin excelență semnul său de cinste. Biserica folosește acest semn în fiecare din tainele sale. Totul se sfîntește și se lucrează prin semnul Crucii.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)